

Mál nr. 82/2017**M og
vátryggingafélagið V vegna slysátryggingar sjómanna.****Sönnun orsakatengsla líkamstjóns vegna slyss um borð í skipi 24.11.2013.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttekið í byrjun mars 2017, ásamt fylgiskjölum.
Bréf V, dags. 22.3.2017.

Málsatvik.

Í málinu liggja fyrir upplýsingar um vinnuslys M sem varð 24.11.2013 og liggur fyrir tjónstilkynning vegna atvika þeirra sem leiddu til slyssins sem dags. er 29.9.2014. Í þeirri tjónstilkynningu kemur fram að M hafi skrið fótur og lent með fót út af brún palls þannig að hann hafi snúið sig illa. Í málinu liggja einnig fyrir læknisvottorð vegna einkenna M, en hann leitaði fyrst til læknis í maí 2014.

M telur að hann hafi hlotið líkamstjón við slysið 24.11.2013, sem greiða eigi bætur vegna úr slysátryggingu sjómanna hjá V. M vísar til læknisfræðilegra gagna varðandi sönnun orsakatengsla og telur að þó að M hafi ekki leitað til læknis fyrir en um sex mánuðum eftir slysið sé ótvírætt að einkennum hans í dag tengist slysinu. Auk þess bendir M á að túlka eigi gögn um sönnun líkamstjóns, þegar ekki er ágreiningur um sönnun málsatvika, tjónþola í dag. Einnig vísar M til gr. 5.7 í vátryggingarskilmálum þar sem komi fram að V eigi að standa að mati á afleiðingum slysa.

V hefur hafnað bótaskyldu og greiðslu kostnaðar vegna sérstakrar matsgerðar og telur ósannað að orsakatengsl séu milli þess atviks sem lýst er sem slys M 24.11.2013 og þeirra einkenna sem hann lýsir fyrst hjá lækni um sex mánuðum síðar. Einnig vísar V til upplýsinga í læknisfræðilegum gögnum um fyrri sögu M vegna meiðsla á vinstri ökkla, sama ökkla og hann lýsir að hafa snúið sig á 24.11.2013.

Álit.

Í málinu er ekki ágreiningur um að M hafi slasast 24.11.2013. Þegar metið er hvort ætla megi að hann hafi hlotið þannig meiðsli á líkama að réttur hafi stofnast til greiðslu bóta fyrir varanlega örorku í skilningi vátryggingarskilmála, eða aðra bótaþætti eftir atvikum, verður að líta til þess hvort sannað sé að umræddur slysaatburður hafi einn og sér leitt til slíkra meiðsla. Þegar litið er til þess að M tryggði sér ekki sönnun einkenna sinna strax eftir atburðinn og leitaði ekki læknis fyrir en sex mánuðum síðar verður ekki útilokað að aðrar ástæður en þessi tiltekni atburður hafi getað leitt til líkamlegra einkenna þeirra sem hann lýsir hjá lækni í maí 2014 og síðar. Ekki síður þegar kemur síðan fram í læknisfræðilegum gögnum að M hafi fundið fyrir svipuðum einkennum áður. Miðað við þau gögn sem lögð hafa verið fram teljast orsakatengsl því ekki nægilega sönnuð milli slysaatburðar 24.11.2013 og þeirra einkenna sem M telur að tengist þeim atburði. Ákvæði gr. 5.7. í vátryggingarskilmálum verður ekki túlkað með þeim hætti sjálfstætt að þrátt fyrir ofangreinda niðurstöðu hafi myndast réttur til greiðslu matskostnaðar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysátryggingu sjómanna hjá V.

Reykjavík, 10. apríl 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson hdl.

Jón Magnússon hrl.